

STEREO AND MONO

33 YAZ 1256

33 YAZ 1257

Τὰ Θεοφάνεια

ΕΛΕΝΗΣ Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΡΑΤΟΡΙΟ

ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ: ΡΟΔΗΣ ΕΡΜΑ • ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΙΣ: Κ. Π. ΚΥΔΩΝΙΑΤΗ

ΤΟ ΕΡΜΗΝΕΥΕΙ Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΗΣ «ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ»

ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΝ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΤΙΔΟΣ

ΣΟΛΙΣΤ:

Δις Θεοπίστη ΜΑΡΑΝΤΙΔΟΥ (ΣΟΠΡΑΝΟ)

Κα ΛΙΤΣΑ ΛΙΓΤΗΝ-ΡΟΚΑ (ΜΕΤΖΟ—ΣΟΠΡΑΝΟ)

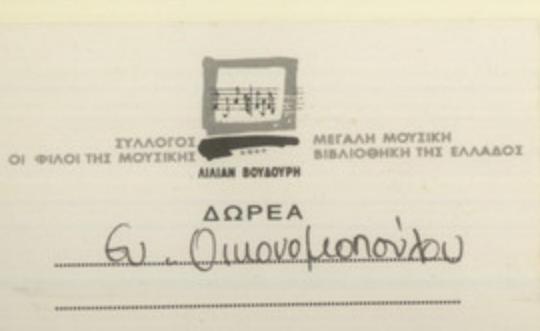
Κα ΒΑΪΩ ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΚΗ (ΚΟΝΤΡΑΛΤΟ)

ΔΙΚΟ ΘΩΝΚΗ
ΖΩΗ

ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

Τό όρατόριο «Τά Θεοφάνεια», σύν ποιητικό κείμενο και σύν μουσικό έργο, κινείται μέσα σε φυσικό και υπερφυσικό χώρο. Τό ακλυκά του τό δανείζεται από τις σελίδες της Βίβλου. Τό φυσικό του περιβάλλον είναι μόδ έρμιος, πού γίγηκε εύκλωπο προσκύνημα τύν οιάννων, κι' ένα πατόρι, πού τά νερά του, δι δευτερούνται γιδ πάντα όγγαρέμα. 'Απλό ακηνικό, μόδ πού έπονω τους Επειλύγεται τό μεγάλο μυστήριο τῆς φανερώσεως τοῦ Τριθίκου θεοῦ στήν γῆ μας. Τούτο τό τελευταίο, ὀποτελεῖ τό υπερφυσικό σπουχείο τῆς ιερής σύτικής ύποθεσεως, πού τὴν προεβάν οιάννες πρὶν οι Προφήτες και πού μεταδόθηκε, ὁπό γενιά σε γενιά, στὸν περιόδο αλλά, σύν δυνατή προσβολά.

Τό κεντρικό γεγονός τοῦ 'Ορατορίου είναι ἡ Βάπτιση τοῦ Θεονθράπου Ιησοῦ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΖΩΗ ΚΑΡΥΤΣΗ 14, ΑΘΗΝΑΙ

ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ: ΡΟΔΗΣ ΕΡΜΑ • ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΙΣ: Κ. Π. ΚΥΔΩΝΙΑΤΗ
ΤΟ ΕΡΜΗΝΕΥΕΙ Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΗΣ «ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ»
ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΝ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΤΙΔΟΣ

Δις, ΘΕΟΠΙΣΤΗ ΜΑΡΑΝΤΙΔΟΥ (ΣΟΠΡΑΝΟ)
 Κα λΙΤΙΑ ΛΙΩΤΗ-ΡΟΚΑ (ΜΕΤΖΟ—ΣΟΠΡΑΝΟ)
 Κα ΒΑΣΙΩ ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΚΗ (ΚΟΝΤΡΑΛΤΟ)

αὐτὸν λέγων ἔγω χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ δαπανήναι, καὶ σὸν ἔρχη πρός με; ἀποκριθεὶς δὲ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν· ἀφες δέρτε οὐτε γάρ πρέποντος ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πάσαν δικαιοσύνην.

(Ματθ. γ' 13-15)

16

*Αρια: Σοπρόνο

Ποιὸς νοῦς χωρεῖ τὴν θεία ταπείνωσι,
 ποὺ θλαψεὶς δὸ στὸν Ἰορδάνη!
 Μυστήριο μέγα κι' ἀντόποτο
 δι, τι γιὰ σέ, δι φυχῆ μου, κάνει!

Ἄκουων δέ τῶν καιρῶν τὰ πέρατα
 νότιη ἥψη τρεμάνειν οὐσοῦ;
 «Πάσι μοῦ ἥπται ἵνα τέτοιο τόλμημα
 δὲ πλαστουργεὶ τοῦ παραδείσου;

Μ' ἀφοῦ προστάζεις κι' εἰσαι δό Κύριος,
 μετὸν δέ τοι θά Σεπτίων
 καὶ στ' ἀχραντο καὶ τίμῳ Σῶμα σου
 μύριων φυχῶν δάκρυα θά χίσω.

Ποιὸς νοῦς χωρεῖ τὴν θεία ταπείνωσι,

18. Ἡ δρια τῆς οσπράνο
 προσποθεῖ νό Εδειλιάνη τὸ μα-
 στρίο τῆς ταπείνωσες. Μέσο
 ού μότισφορα δοθεῖς γο-
 λήνης θυντίζεται νό χωρεῖστο
 φτωχὸς ὄ κόμος ἀλεῖ! Μή μπο-
 ρώντος τέλος νό τὸ οὐλάδον, σκύ-
 δεις μπροστὶ του μέθεο δεσος,
 μαδὶ δὲς τις λυτρώμενος φυ-
 χές.

Ροδίζεις ἡ αὐγὴ ἐδῶ στὴ γῆ,
 στὴ φτωχῇ μας γῆ.
 Μήνυμα νέας ἡσῆς χαρᾶς,
 μᾶς μηνούν οἱ σύρανοι.

Καινούργια φύσης τινοῦ, θεία τινοῦ,
 τοῦ λυτρωμοῦ πινοῦ.

τίς χαρᾶς, ποὺ συνωτίζεται
 στὸ δύση της. Καὶ καθὼς ἀντικρύ-
 ςει τὸν «ύπερ π' οὐνοῖν τὸ οὐ-
 πόνιο στὴ φτωχῇ μας γῆ», δύο
 καὶ μεγαλώνει ἡ χαρᾶ καὶ δ. θυ-
 ντόργης της. Μέχρι ποὺ κορυφώ-
 νεται σὲ μάν σληβηνη πλημμύ-
 ρα ἔχει, μέσο στὴν τελευταία
 μουσικὴ φράση.

«Γῆ Ζαθουλών καὶ γῆ Νεφθαλείμου,
 τῶν ίθυνων Γαλιλαία
 ποταμούς καὶ πηγές ἀγιάζει,
 δ, τὸ Φῶς τ' οὐρανοῦ!

«Γῆ Ζαθουλών καὶ γῆ Νεφθαλείμ...».

26

*Χορωδία:

Φῶς,
 δπτ τὸ κέντρον τοῦ Φωτός
 κι' δπτ τοὺς ἀπείρους ήλιους
 τῆς Ἀγάπης!

Λουσιθήτε Φῶς, ντυθήτε Φῶς,
 Φῶς στὶς καρδίες, Φῶς δ Χριστός!
 Φῶς ποὺ δέν καίει, Φῶς ποὺ δέν οιήνει,
 Φῶς πού πραύνει,
 Φῶς αὐτή τη φωτοπληρώμα, οιγυ-
 ρα έχει δάλει τὸν οκροτάσιο στὸ
 δρόμο γά την αναζήτηση αὐτοῦ
 τοῦ Αιώνιου Φωτός!

17

*Ρεταποτίθ: Εὐαγγελιστής

«Καὶ βαπτισθεὶς δό Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθύς ἀπὸ
 τοῦ ὑδατος».

(Ματθ. γ' 18)

17. Ο φρηγητής μέθεο δέος
 ποὺ μότισφορα δεσος μέθεο τὸ μεγάλο γεγονός ποὺ
 συντελεσθεῖ.

18. Ἡδού φωνῇ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα· οὖτος
 ἐστὶν δὲ Ὅλος μου δ ἀγαπητός, ἐν φ εύδόκησα».
 (Ματθ. γ' 17)

*Αρια: Σοπρόνο

19. Ιδού δὲ Ὅλος μου, ἐν φ εύδόκησα,
 καὶ τὶς καρδίας μου δ ἀγαπημένος!
 Γιάδες κατέβηκε δπτ τὸ Βρύσο Του
 Συμφιλιωτῆς κι' Ἐσταυρωμένος.

20. Ιδού δὲ Ὅλος μου! Σᾶδε τὸν ἔδωσα,
 κι' δέρμα τοῦ φριγοῦ Του τέλος.
 Πιότερο ἀδύος κι' δπτ τὸ Πάθος Του
 τὴ λύτρωσι σας θέλω.

21. Ιδού δὲ Ὅλος μου! Ιδέτε δπάρνησι!
 Πιστοίς γιά σᾶς ἀχρήθανάτου
 κι' ἀπὸ τὸν τάφο ὡς την Ἀνάστασι
 θά περπατήσετε κοντά Του.

22. Ιδού δὲ Ὅλος μου ἐν φ εύδόκησα.

22. Μέ τὸ τελευταίο ρεπατο-
 τίδο του δ φρηγητής μας εισά-
 γει στὴν πόλι ειρή καὶ μεγαλειδ
 σπηγή τοι μυστρίου τὸς Βαπτι-
 σεως: «Ιδού, φωνή ἐκ τῶν οὐ-
 ρανῶν λέγουσα: Οὗτος ἐστὶν δὲ
 Ὅλος μου...».

23. Η οσπράνο μέ τὴν γερά-
 τη έκφρασι δρια, ποὺ δικούσι,
 μέσο σὲ μάτισφορα δεσος προσποθεῖ,
 νό μας δη γιά τὸν Υἱὸν τοῦ θεοῦ· Πατέρας.

24. Η οσπράνο μέ τὴν γερά-

τη 24

*Χορωδία:

Καρδίες μινθρώπων, περιουσίει λαέ,
 σ' αὐτή την ἔρημο σταθῆτε
 καὶ μπρόστις στὸ διφραστό τ' ἀσφραστο

25. Εἰνι δη τὸ θεῖον νερό τοῦ Πνεύματος
 τ' ἀλλόμενον σ' αἰδώνια ζῆση.
 Τὴν υπαρξή σας δάστε δπτ τὸ δικράτο
 θεῖκό κρασι νά ξεχειλίση.

*Αρια: Σοπρόνο

26. Καὶ ιδού δὲ ἐδῶ Φῶς,

μέγα Φῶς ν' άντελλει.

Αὐγὴ νά χαράζῃ,

ροδαύγη, χρυσαυγή νά χαράζῃ.

27. Τὸ Μελοδράμα ποὺ ἀκο-

λουσι, διμέσει κατέπιστον ὅ το χωρ

τοῦ ὄργου δράματος. Πρώτη φο-

ρό, ιως, τὸ ὄργανο δράμα δίνει

φιλοκ τὸ χέρι στὸ δράματο, νό

ομηροπερτούν ποτε μὲ τὴ λα-

γκη. Ειναι πόνα μία έκτατη φο-

νέμει τοῦ θεοῦ τοῦ θεοῦ!

24. Τὸ μόνο ποὺ μπορεῖ νό
 κάτιη δη μέρησι διδύνων σ' αὐτή την μεγάλη σπηγή είναι νό
 καλή της ἀνθρώπινης καρδίες κά-
 δε εποχή στὴν έρημο τοῦ θεοῦ

25. Τὸ μόνο ποὺ μπορεῖ νό
 στέκουν μὲ εύγνωμοσιν «μπρόστις στὸ
 θεόμ». Μότέποστοι δικούσι απο-
 στολή φιλοκτεῖνον νόση κι αὐτή
 εδῶ σ' φούσια. Κινεῖται ονάρεσσα
 στὸ δικούσιο δράμα, ποὺ δικούσι
 μέρης κι αλλού δημητρούσιν
 μέρης στὸ δικούσιο δράμα. Κι τὸ θεόμ
 δὲν έμρημεται ποτε μὲ τὴ λα-
 γκη. Ειναι πόνα μία έκτατη φο-

νέμει τοῦ θεοῦ τοῦ θεοῦ!

26. Τὸ Μελοδράμα ποὺ ἀκο-

λουσι, διμέσει κατέπιστον ὅ το χωρ

τοῦ θεοῦ δράματος. Πρώτη φο-

ρό, ιως, τὸ ὄργανο δράμα δίνει

φιλοκ τὸ χέρι στὸ δράματο, νό

ομηροπερτούν ποτε μὲ τὴ λα-

γκη. Ειναι πόνα μία έκτατη φο-

νέμει τοῦ θεοῦ τοῦ θεοῦ!

27. Τὸ Μελοδράμα ποὺ ἀκο-

λουσι, διμέσει κατέπιστον ὅ το χωρ

τοῦ θεοῦ δράματος. Πρώτη φο-

ρό, ιως, τὸ ὄργανο δράμα δίνει

φιλοκ τὸ χέρι στὸ δράματο, νό

ομηροπερτούν ποτε μὲ τὴ λα-

γκη. Ειναι πόνα μία έκτατη φο-

νέμει τοῦ θεοῦ τοῦ θεοῦ!

28. Τὸ Μελοδράμα ποὺ ἀκο-

λουσι, διμέσει κατέπιστον ὅ το χωρ

τοῦ θεοῦ δράματος. Πρώτη φο-

ρό, ιως, τὸ ὄργανο δράμα δίνει

φιλοκ τὸ χέρι στὸ δράματο, νό

ομηροπερτούν ποτε μὲ τὴ λα-

γκη. Ειναι πόνα μία έκτατη φο-

νέμει τοῦ θεοῦ τοῦ θεοῦ!

29. Τὸ Μελοδράμα ποὺ ἀκο-

λουσι, διμέσει κατέπιστον ὅ το χωρ

τοῦ θεοῦ δράματος. Πρώτη φο-

ρό, ιως, τὸ ὄργανο δράμα δίνει

φιλοκ τὸ χέρι στὸ δράματο, νό

ομηροπερτούν ποτε μὲ τὴ λα-

γκη. Ειναι πόνα μία έκτατη φο-

νέμει τοῦ θεοῦ τοῦ θεοῦ!

30. Τὸ Μελοδράμα ποὺ ἀκο-

λουσι, διμέσει κατέπιστον ὅ το χωρ

τοῦ θεοῦ δράματος. Πρώτη φο-

ρό, ιως, τὸ ὄργανο δράμα δίνει

φιλοκ τὸ χέρι στὸ δράματο, νό

ομηροπερτούν ποτε μὲ τὴ λα-

γκη. Ειναι πόνα μία έκτατη φο-

νέμει τοῦ θεοῦ τοῦ θεοῦ!

31. Τὸ Μελοδράμα ποὺ ἀκο-

λουσι, διμέσει κατέπιστον ὅ το χωρ

τοῦ θεοῦ δράματος. Πρώτη φο-

ρό, ιως, τὸ ὄργανο δράμα δίνει

φιλοκ τὸ χέρι στὸ δράματο, νό

ομηροπερτούν ποτε μὲ τὴ λα-

γκη. Ειναι πόνα μία έκτατη φο-

νέμει τοῦ θεοῦ τοῦ θεοῦ!

32. Τὸ Μελοδράμα ποὺ ἀκο-

λουσι, διμέσει κατέπιστον ὅ το χωρ

τοῦ θεοῦ δράματος. Πρώτη φο-

ρό, ιως, τὸ ὄργανο δράμα δίνει

φιλοκ τὸ χέρι στὸ δράματο, νό

ομηροπερτούν ποτε μὲ τὴ λα-

γκη. Ειναι πόνα μία έκτατη φο-

νέμει τοῦ θεοῦ τοῦ θεοῦ!

33. Τὸ Μελοδράμα ποὺ ἀκο-

λουσι, διμέσει κατέπιστον ὅ το χωρ

τοῦ θεοῦ δράματος. Πρώτη φο-

ρό, ιως, τὸ ὄργανο δράμα δίνει

φιλοκ τὸ χέρι στὸ δράματο, νό

ομηροπερτούν ποτε μὲ τὴ λα-

γκη. Ειναι πόνα μία έκτατη φο-

νέμει τοῦ θεοῦ τοῦ θεοῦ!

34. Τὸ Μελοδράμα ποὺ ἀκο-

λουσι, διμέσει κατέπιστον ὅ το χωρ

τοῦ θεοῦ δράματος. Πρώτη φο-

ρό, ιως, τὸ ὄργανο δράμα δίνει

φιλοκ τὸ χέρι στὸ δράματο, νό

ομηροπερτούν ποτε μὲ τὴ λα-

γκη. Ειναι πόνα μία έκτατη φο-

νέμει τοῦ θεοῦ τοῦ θεοῦ!

35. Τὸ Μελοδράμα ποὺ ἀκο-

λουσι, διμέσει κατέπιστον ὅ το χωρ

τοῦ θεοῦ δράματος. Πρώτη φο-

ρό, ιως, τὸ ὄργανο δράμα δίνει

φιλοκ τὸ χέρι στὸ δράματο, νό

ομηροπερτούν ποτε μὲ τὴ λα-

γκη. Ειναι πόνα μία έκτατη φο-

νέμει τοῦ θεοῦ τοῦ θεοῦ!

36. Τὸ Μελοδράμα ποὺ ἀκο-

λουσι, διμέσει κατέπισ

ΕΛΕΝΗΣ Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ

Tà Θεοφάνεια
ΟΡΑΤΟΡΙΟ

Epiphany Oratorio - Epiphanie Oratorio

ΕΛΕΝΗΣ Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ-ΟΡΑΤΟΡΙΟ

Epiphany Oratorio - Epiphanie Oratorio

Ποιητικό κείμενο : Ρόδης Έρμη	Verse: Rodi Herma	Texte: Rodi Herma
'Ενορχήστρων : Κ. Η. Κοδωνιάτη	Orchestration: K. Kydoniatis	Orchestration: C. Kydoniatis
Θεοπίστη Μαραντίδης : Σοπράνο	Theopisti Maranidou, Soprano	Théopistī Maramidou, Soprano
Αίτσα Λιώτση-Ρόκα : Μέση	Litsa Liotsi - Roca, Mezzo	Litsa Liotsi - Roca, Mezzo
Βάσος Φραγκουλάκη : Κοντράλτο	Vasso Fragoulaki, Alto	Vasso Fragoulaki, Alto
Χορωδία : 'Αδελφότητος «Εισαίεια»	Chorus from the Sisterhood «Ephsevia»	Chœur de la Fraternité «Ephsevia»
'Ορχήστρα: Μέλη "Κρατικής Όρχήστρας", Αθηνών	Members of the «State Orchestra» of Athens	Membres de l'«Orchestre d'Etat» d'Athènes
Διεύθυνση : 'Υπό της Συνθέτος	Conducted: By the Composer	Direction: Par la Compositrice.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τὸ δράμα τοῦ «Τοῦ Θεοφάνεια», οὐδὲ ποιητικό καί μονοτό ζῆτο, κινεῖται μέσω των φυσικῶν καὶ ἐνεργειακῶν γέγονων. Τὰ ανθρώπινά του νόοι διανέβεται στὸν τοις αἰώνεσσιν τῆς Βίβλου. Τὸ φραντό των πειρατῶν είναι ποτὲ θεόφανος, ποτὲ γίγαντες εὐλαβεῖς προσωπάντα τῶν αἰώνων, μήτ' έτοι ποτέ, ποτὲ τὰ νερά του, θά φεύγονται γιὰ πάντα δυσμαρτύρια. «Ἄλιττα αυτοῦ, μή ποτὲ έλάντο τους ζενέλγεται τὸ μεγάλο ματήριο τῆς φανερώσεως τοῦ Τριμονικοῦ Θεοῦ απὸ γῆ μας. Τοῦτο τὸ ειλενταῖο, διαποτεῖται τὸ ὑπερφαντικό σπουδότελο τῆς ιερῆς αἰώνες ἱποθέσεως, ποτὲ τὴν προειδόν τινας ποτὲ οἱ Προφήτες μή ποτὲ μεταδόθηκε, διὸ γενικά οὐ γενεύεται, σινός περισσότεο λαό, οὐδὲ δεσματή προσδοκεῖται.

Τὸ κεντρικό γεγονός τοῦ «Ορφανού» είναι ἡ Βάπτισης τοῦ Θεοπρόσωπου Ἰησοῦ. Η εἰσαγωγὴ ἀλλὰ καὶ φόρμα πασσαγλίας μᾶς ἀνοίγει ήρεμα και μὲ οσιόπεπτα τὴν αἰλιά τοῦ οσιεγγένητον μεταπτώσεων.

INTRODUCTION

Both as a poem and as a piece of music this Oratorio moves within the supernatural as well as the natural sphere. Its scenery is biblical. A desert that has been for centuries the sanctuary of multitudes of pious worshippers; a river whose waters are for ever sanctified. The environment is simple enough, yet that is where the great mystery of the Trinitarian God's appearance on earth unfolds itself. This appearance is the supernatural element of the great event that the prophets had foreseen ages before and of the message handed down from generation to generation of the chosen people as a promise to be one day fulfilled.

The Lord's Baptism is the central point of this Oratorio. The introduction in the form of passacaglia raises the curtain peacefully and solemnly on the "secret mystery".

INTRODUCTION

L' oratorio "Epiphanie", comme texte poétique et comme œuvre musicale, se place dans un milieu naturel et surnaturel. Il emprunte ses décors aux pages de la Bible. Son milieu naturel est un désert, qui est devenu lieu de pieuse adoration pour les siècles, et un fleuve, dont les eaux sont considérées, à jamais comme sanctifiées. Décor simple, mais sur lesquels se déroule le grand mystère de l' apparition de Dieu en trois Personnes sur notre terre. Ce dernier constitue l' élément surnaturel de cet événement, que les Prophètes ont prévu bien des siècles auparavant, et qui fut transmis de génération en génération, au peuple élu, comme une attente ardemment désirée. Le fait central de l' Oratorio c' est le Baptême de Jésus Christ.

L' introduction, en forme de passacaglia, doucement et avec gravité, nous ouvre le rideau sur le "mystère caché".

